

Radomir Mićunović

Vršačka lirska diva asocira na čuvenog franciskog pesnika

KO SE KRIJE IZA PreVera?

Slučaj je hteo, a slučaj tako često hoće, da nam odgovori na pitanje koje nismo postavili, a možda se ne bi nikad ni setili da ga postavimo.

Pesnikinja iz Vršca, Verica Preda, dosetila se kako da nas podseti na jednog od najpopularnijih francuskih pesnika, autora još popularnije „Barbara“, pošto je od svog prezimena i imena asocirala na Žaka Prevera. A da podudarnost ne bude ovlašna i slučajna, pa ni zanemarljiva i pogrešna, potrudila se da domislicu potkrepi vlastitim lirskim sensibilitetom i veoma uspešnim stihovima. Pesme su joj donele lepa priznanja.

Ne krije (i zašto bi krila?), da voli poeziju i lepu pisani reč. Piše već tri decenije, a u Zbornicima objavljuje od pretprešle godine. Dešavalо se da dobije nagradu publike na pesničkom maratonu, što svedoči da su njene misli o osećanja našli put do ljubitelja književnosti. Kaže da joj je to utoliko milije „jer nije ničija već samo svoja“. Naklonost izaziva koliko odličnim stihovima, toliko i atraktivnim kazivanjem i pojmom.

Sprema se da objavi svoju prvu zbirku pod radnim naslovom „Uticak – života trenuta“, kojom će mnoge prijatno iznenaditi i sebi prigrliti nova, još vrednija priznanja.

U rukopisima "razigrane su joj misli ko ciganska sukњa oko čergarske vatre" kako glasi jedan njen stih... I "živi u iluziji da će možda biti deseta boja Banata" kako joj je napisao Draško Ređep u jednoj posveti...

Verica (rođ. Mihajlović) Preda, rođena je 13.03.1966.godine u banatskoj Beloj Crkvi.

Osnovnu školu završila u Kruščici i Beloj Crkvi, Srednju hemijsku školu u Vršcu.

Studije tehnologije u Novom Sadu napustila na trećoj godini, iz porodičnih razloga. Udalila se, rodila Angelinu i Stefana (sada studente prava na Novosadskom univerzitetu), radila u poljoprivrednoj stručnoj službi "Agrozavod" Vršac kao glavni analitičar do 2010.godine, školovala se iz oblasti marketинга - paralelno radi(la) kao finansijski savetnik iz oblasti osiguranja. Od 2010.god. radi u Opštinskoj upravi Vršac kao Službenik za javne nabavke.

Osoba koja je pobedila smrt, o tome govori pesma "Dvoboj", darovana je duhovnim promislima. Veoma je komunikativna, darovita i perspektivna, a skromnog ponašanja.

Zato u nju treba verovati!

Priloženi stihovi nam daju za pravo.

PTICE LETE, PEVAJU I UMIRU

Ptice će pevati

I kad daš
i kad nedaš
tvoj let je napregnut
niko ti neće reći: hvala
pomisliće: daj i drugi put
čovek je kovač sudsbine
al' više tuđe no svoje

ptice će leteti

i kad te budu nosili
svecima, bogovima il sotoni
krašće trenutke života
oni što te pognute glave ispraćaju

ptice će rađati

svako je sutra pametnije
od juče
uspeh je dugu dotaći
i dva poslednja u glavi zuba
od trideset dva
bolje se umeju snaći

RASKRŠĆE MISLI

Rominja tuga
Sakrivena u treptaju
Čeka suza

Razlivena nespokojem
U pogledu oka
jecaji bluza

Prikovan pogled
neuhvatljiv u beskraju
stvara u zidu pukotinu

Zastale misli
Magličasto inje pada
Kuda, gde, sada?

SEPTEMBARSKO VEĆE

Šumi
Misao
Šuška
Ime
Ušunjalo se
U meni
Tvoje

Sumnja
Strahove
Ćutanja
Ušuškane
Zebnje

U nama

DVOBOJ

Oči u oči
Gledamo se
Spremni za udarac
Odmeravamo snage
Smrt i Ja
Šareno polje i bezražajno
Plavo nebo
Izgubljen tamo negde cvrkut ptica
Dugačak trenutak isčekivanja
Izazivač, ja
Anđeli i sotona
Zagrlimo se nas dve
Krevelji se ona
Kezim se ja
Suvim ustima vazduh grabimo
Ostaje nerešeno
Još koliko noći i dana
Đavola ču da stežem oko vrata
Kad će se bedno predati moji sekundanti
I pred nosom mi zalupiti vrata!

PreVer

Ljubavna vinjeta (2) – VIDAR

Ozdravio si moju dušu
Zapalu u tišinu prolaznosti
Stihuje pozna ljubav
Vaskrsla do savršenosti

Razveselio si moju tugu
Sraslu sa ljubičastim noćima
Iznikla mlada trava
Podmlađena novim mirisima

SAN

Putujem
ove večeri,
Dok se sunce rastaje s danom
s velikim koferom nade
Do neke daleke zemlje ispunjenih snova
na sastanak
sa ljubavi i istinom...
biće tu i Sreća
koja je retko u javnosti
tako su rekli, vrlo poverljivo
i svi moji nedodirljivi ideali
a, možda i Ninfa i dobra Vila
duhove i crne slutnje da umiri
ispod raznobojne dugе prolazim...
Erupcija radosti vri,
izliva se u meni

kad vrata otvaraju tuđi koraci
ja se budim
i nestaje, san kao mehurić sapunice,
kao razbijeno vredno ogledalce...

POSLE TOLIKO GODINA ...VLADIMIRE

Eh, pesniče,
Drzniče,
Toliko je oružja i oruđa potrošeno
Vode Volgom i Dnjeprom proteklo
Proleća obojila obale Rione
I ja
Kažem ti iskreno
Mada je možeš pronaći u tragovima

Pamučne misli
Ponekad skrojim
Da budem bolja
I prosede vlasi u plavo obojim
Dok životom lutam bez cilja

Mada,
Niko otvoreno ne kaže
Ali,
ja sam još jedna u rulji meta
koja sve velike reči proguta
koje mi nemoć suptilno oblože
a, istinu
zaslepljuje i omamljuje

I s vremena na vreme učinim dobro delo
pozajmim novine šarene i prazne
da profesor prosjak uvije okrejak hleba
otet u borbi kod kontejnera

i čekam ...
čekam, dok jurim i hrlim
za šuškavom srećom
kada će se meni princ dovesti
koga ču moći da pokazujem i grlim

i kad iluzija sreće nestane
zavirim u tuđe dvorište
i moja brige budu manje ,
čak se izgube
i lakše mi bude
i...
i tri tačke iza svake odluke
filujem potrebne izgovore
ponekad krenem , pa onda stanem
i... zašto me osuđivati
nisam u tome usamljena
ima još odbačenih apostola
koji čute i mute veru i izvorište
glume boga pravednika
služe sebi i caru i sotonama
da, i dalje tražim da nađem utočište
tkaninu čvrstu, da zadrži oblak u pantalonama.

Odgovor Vladimиру Majakovskom (Oblak u pantalonama)

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0937

Publishers online and owners, Peter M. Tase and Sabahudin Hadžalić, MSc

E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>